

De sancto Johāne elemo. fo. xxxviii.

moriar hodie? Cui Joseph. Ad est possibile dñe. Et Basilius: Et si in crastinū vsq; ad horā sextam superuixerō. qđ facies? Et Joseph ait. Si vsq; ad illam superuixeris horāz vtiq; ego moriar. Et Basilius. Et nā moriaris peccato. vinas autē xpo. Et ille. Scio qđ dicis. etsi vsq; ad illā horāz superuixeris facias qđ hortaris. Tūc beatus Basilius fm naturā illico moriturus esset. a dño tñ mōz tis inducias impetrauit 7 vsq; crastinū in horāz nonāz vixit. Qđ Joseph videns 7 stupēs: in xpm credidit. Basilius autē virtute animi imbecillitatē corporis superans de cubiculo suo surrexit. 7 ecclesiam ingrediens eū suis ppijs manibus baptizauit. postea vō ad lectuluz suū redijt. 7 statim spm̄ deo feliciter redidit. floruit circa annū dñi tricentesimū septuagesimū.

Johānes elemo-
synarius patriarcha alexādrin⁹
quadā nocte in oratiōe perficiens vidit
quadā puellā pulcherrimā sibi assisten-
tē 7 coronā oliuarū in capite baiulantez
Quā ille vidēs nimū stupēfactus: que
esset inq̄sivit? At illa. Ego sum miseri-
cordia q̄ dei filius de celo adduxi. Ad-
sponsam accipe 7 bene tibi erit. Intelli-
gens q̄ oliuam misericordiā designari
ab illa die factus ē sic misericors. vt eley-
mon. i. elemosynarius vocaret. Paupes
autē suos dños semp appellabat. 7 inde
hospitalarij habēt etiam vt paupes do-
minos suos vocēt. Omnes igit̄ suos fa-
mulos cōuocauit: eisq; dixit. Euntes p
torā ciuitatem conscribite mibi vsq; ad
vñū omnes dños meos. Illis vō nō in-
telligentibus dixit. Quos vos egenos 7
mendicos vocat̄: istos ego dños 7 auxi-
liatores p̄ dico. Isti enī nobis vere auxi-
liari 7 celeste regnum donare poterunt.
Colēs hoies ad elemosynā inuitare
narrare psuenit. q̄ pauperibus semel se
ad solā calefacientib⁹ ceperunt inuicē de
elemosynatoribus cōferre. 7 bonos col-

laudare: 7 malos vituperare. Erat autē
quidaz theolonari⁹ noie Petrus. diues
valde 7 prepotēs. sed nimis pauperibus
imisericors. qz ad domū suā accedentes
cū indignatiōe nimia repellebat. Cum
ergo nullus illoz inuēns fuisset qui in
domo sua elemosynā recepisset: vn⁹ illo-
ruz dixit. Quid vultis mibi dare si ego
hodie ab eo elemosynā accipiā. Et factis
entibus cū eo pactuz. ad domū eius ve-
nit 7 elemosynā postulauit. At ille do-
mū reuertēs 7 pauperē p̄ se forib⁹ videns
cū mancipium eius panes siligis in do-
mū deferret. ille lapidem nō inueniens:
panē vnū siligis arripuit 7 cū furore eū
inde percussit. Quē p̄tinus accipiens par-
p̄ ad socios redijt. 7 q̄ de manu eius ele-
mosynā acceperit: indicauit. Post duos
dies infirmatus ad mortēz vidit se ante
iudiciū stare 7 mauros quosdā sup sta-
terā eius mala appendere. ex altera autē
p̄te stare qđdam dealbati tristes stabāt. eo
q̄ nihil qđ ibi apponerēt inuenire vale-
bāt. Tunc vn⁹ eoz dixit. Vere nihil ha-
bemus nisi vnū panem siliginis quē añ
duos dies christo dedit coactus. Quem
dñi super staterāz ponerent equalitas: vt
sibi videbatur: facta est. Dixerūt ei adau-
ge ad siliginem hāc. alioquin te mauri
apprehendent. Euigilans autē 7 libera-
tus dicebat pape. Si vna siligo quam p
furore iactaui ita profuit. q̄nto magis q̄
oīa sua indigentibus elargit̄. Quadam
igit̄ die cum optimis vestibus indutus
p̄ viā pergeret. qđdam naufrag⁹ ab eo ve-
stimentū aliqđ postulabat. Cōtinuo il-
le precioso vestimēto se expoliante 7 illi
dedit. Qđ ille accipiens statim vēdidit
Cū autē theolonarius rediret 7 vestimē-
tum suspensū videret: cōtristatus ē val-
de. adeo vt nec cibū sumere velleret: dicens
qm̄ non sui dignus vt mei memoriā
haberet egenus. Et ecce cū dormiret vi-
dit quendam super solē fulgentē 7 sup
caput crucē ferentē et habentē indutum
vestimentū quod dederat egeno. 7 dice-
bat sibi. Quid ploras Petre? Cui cum